

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a treia)

29 iulie 2024*

„Trimitere preliminară – Promovarea utilizării energiei din surse regenerabile – Directiva 2009/28/CE – Articolele 17 și 18 – Directiva 2018/2001/CE – Articolele 25, 29 și 30 – Criterii de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră – Verificarea respectării acestor criterii – Biocarburanți utilizați pentru transport – Producție de carburanți potrivit procedurii de coprelucrare – Dovezi privind conformitatea cu criteriile de durabilitate menționate – Metoda echilibrării masei – Metode de evaluare a conținutului de uleiuri vegetale hidrotratate (HVO) existente în carburanții produși potrivit acestui procedeu – Reglementare a unui stat membru care impune o analiză fizică cu carbon 14 – Articolul 34 TFUE – Libera circulație a mărfurilor”

În cauza C-624/22,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Conseil d'État (Consiliul de Stat, Franța), prin decizia din 30 septembrie 2022, primită de Curte la 30 septembrie 2022, în procedura

BP France SAS

împotriva

Ministre de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique,

CURTEA (Camera a treia),

compusă din doamna K. Jürimäe, președintă de cameră, domnul K. Lenaerts, președintele Curții, îndeplinind funcția de judecător al Camerei a treia, domnii N. Piçarra, N. Jääskinen și M. Gavalec (raportor), judecători,

avocat general: domnul M. Campos Sánchez-Bordona,

grefier: doamna N. Mundhenke, administratoare,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 25 octombrie 2023,

luând în considerare observațiile prezentate:

– pentru BP France SAS, de M. Dantin și A. Kourtiș, avocats, asistați de A. Comtesse York von Wartenberg și J. Lopez, în calitate de experți;

* Limba de procedură: franceza.

- pentru guvernul francez, de J.-L. Carré, V. Depenne, B. Fodda și M. Guiresse, în calitate de agenți;
- pentru guvernul neerlandez, de M. K. Bulterman și A. Hanje, în calitate de agenți;
- pentru guvernul austriac, de A. Posch, J. Schmoll, F. Koppensteiner și F. Werni, în calitate de agenți;
- pentru Comisia Europeană, de B. De Meester și F. Thiran, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 11 ianuarie 2024,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolelor 17 și 18 din Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE (JO 2009, L 140, p. 16), astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2015/1513 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 (JO 2015, L 239, p. 1) (denumită în continuare „Directiva 2009/28”), a articolelor 25, 29 și 30 din Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO 2018, L 328, p. 82), precum și a articolului 34 TFUE.
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între BP France SAS, pe de o parte, și ministre de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique (ministrul economiei, finanțelor și suveranității industriale și digitale, Franța), pe de altă parte, în legătură cu legalitatea circulării ministrului delegat însărcinat cu conturile publice din 18 august 2020 privind taxa de stimulare referitoare la încorporarea de biocarburanți (TIRIB) (denumită în continuare „circulara în litigiu”), care impune recurgerea la o analiză fizică de laborator cu carbon 14 pentru a se stabili conținutul real de uleiuri vegetale hidrotratate (denumite în continuare „HVO”) de tip benzină sau de tip motorină dintr-un carburant produs potrivit procedurii de coprelucrare.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

Directiva 2009/28

- 3 Directiva 2009/28 a fost abrogată și înlocuită prin Directiva 2018/2001 cu efect de la 1 iulie 2021. Articolul 2 al doilea paragraf punctul (i) din Directiva 2009/28 cuprindea următoarea definiție:

„[...]”

- (i) «biocarburanți» înseamnă combustibil lichid sau gazos pentru transport, produs din biomasă.”

- 4 Articolul 3 din această directivă, intitulat „Obiective naționale globale obligatorii și măsuri privind utilizarea energiei din surse regenerabile”, prevedea la alineatul (4):

„Fiecare stat membru se asigură că ponderea energiei din surse regenerabile utilizată în toate formele de transporturi în 2020 reprezintă cel puțin 10 % din consumul final de energie în transporturi în statul membru respectiv.

[...]”

- 5 Articolul 17 din directiva menționată, intitulat „Criterii de durabilitate pentru biocarburanți și biolichide”, prevedea la alineatul (1):

„Indiferent dacă materiile prime au fost cultivate pe teritoriul Comunității [Europene] sau în afara acestuia, energia produsă din biocarburanți și biolichide este luată în considerare pentru scopurile menționate la literele (a), (b) și (c) numai în cazul în care sunt îndeplinite criteriile de durabilitate stabilite la alineatele (2)-(5):

- (a) măsurarea respectării cerințelor prezentei directive în ceea ce privește obiectivele naționale;
- (b) măsurarea respectării obligațiilor referitoare la energia regenerabilă;
- (c) eligibilitatea privind sprijinul financiar pentru consumul de biocarburanți și biolichide.

[...]”

- 6 Acest articol 17 alineatele (2)-(5) definea criteriile de durabilitate referitoare la producția de biocarburanți și de biolichide.

- 7 Articolul 17 alineatul (8) menționat prevedea:

„Statele membre nu refuză să ia în considerare, din alte motive de durabilitate, în scopurile menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c), biocarburanții și biolichidele obținute cu respectarea prezentului articol.”

- 8 Articolul 18 din Directiva 2009/28, intitulat „Verificarea respectării criteriilor de durabilitate pentru biocarburanți și biolichide”, prevedea:

„(1) În cazul în care biocarburanții și biolichidele se iau în considerare pentru scopurile menționate la articolul 17 alineatul (1) literele (a), (b) și (c), statele membre solicită operatorilor economici să demonstreze că au fost îndeplinite criteriile de durabilitate prevăzute la articolul 17 alineatele (2)-(5). În acest sens, statele membre solicită operatorilor economici să utilizeze un sistem de echilibrare a masei care:

- (a) permite ca loturile de materii prime sau biocarburant cu caracteristici de durabilitate diferite să fie amestecate;
- (b) prevede ca informațiile cu privire la caracteristicile de durabilitate și mărimea loturilor menționate la litera (a) să rămână valabile pentru amestec și

- (c) prevede ca suma tuturor loturilor retrase din amestec să fie descrisă ca având aceleași caracteristici de durabilitate, în aceleași cantități, ca suma tuturor loturilor adăugate la amestec.

[...]

(3) Statele membre iau măsuri pentru a asigura că operatorii economici prezintă informații fiabile și pun la dispoziția statelor membre, la cerere, datele care au fost utilizate pentru elaborarea informațiilor. Statele membre solicită operatorilor economici luarea de măsuri în vederea elaborării unui nivel corespunzător de audit independent al informațiilor prezentate de către aceștia și furnizarea de dovezi în acest sens. Auditul verifică dacă sistemele utilizate de operatorii economici sunt precise, fiabile și imposibil de fraudat. Auditul evaluează frecvența și metodologia prelevării de probe și soliditatea datelor.

Informațiile menționate la primul paragraf includ în special informații referitoare la respectarea criteriilor de durabilitate prevăzute la articolul 17 alineatele (2)-(5), informații adecvate și relevante referitoare la măsurile luate pentru protecția solului, a apei și a aerului, reabilitarea terenurilor degradate, evitarea consumului excesiv de apă în zonele sărace în resurse de apă, precum și informații adecvate și relevante referitoare la măsurile luate pentru a ține seama de aspectele menționate la articolul 17 alineatul (7) al doilea paragraf.

[...]

(4) Comunitatea depune eforturi pentru a încheia acorduri bilaterale sau multilaterale cu țări terțe, care să cuprindă dispoziții privind criteriile de durabilitate corespunzătoare celor din prezenta directivă. În cazul în care Comunitatea a încheiat acorduri care conțin dispoziții care reglementează aspecte incluse în criteriile de durabilitate prevăzute la articolul 17 alineatele (2)-(5), Comisia [Europeană] poate decide ca acele acorduri să demonstreze că biocarburanții și biolichidele care s-au obținut din materii prime cultivate în țările respective respectă criteriile de durabilitate în cauză. [...]

Comisia poate decide ca sistemele internaționale sau naționale voluntare de stabilire a standardelor de producție a produselor obținute din biomasă să conțină date exacte în sensul articolului 17 alineatul (2) și/sau să demonstreze că loturile de biocarburanți sau de biolichide respectă criteriile de durabilitate prevăzute la articolul 17 alineatele (3), (4) și (5) și/sau ca niciun material să nu fie modificat sau eliminat în mod intenționat astfel încât expedierea sau o parte a acesteia să fie acoperită de anexa IX. [...]

[...]

(5) Comisia adoptă decizii în temeiul alineatului (4) numai în cazul în care acordul sau sistemul în cauză îndeplinește standardele adecvate de fiabilitate, transparență și audit independent. [...]

Sistemele voluntare menționate la alineatul (4) (denumite în continuare «sisteme voluntare») publică periodic, cel puțin o dată pe an, o listă a organismelor lor de certificare utilizate pentru auditul independent, indicând, pentru fiecare organism de certificare, entitatea sau autoritatea publică națională care l-a recunoscut și entitatea sau autoritatea publică națională care îl monitorizează.

În special pentru prevenirea fraudelor, Comisia poate, pe baza unei analize a riscurilor sau a rapoartelor menționate la alineatul (6) al doilea paragraf din prezentul articol, să detalieze standardele de audit independent și să impună ca toate sistemele voluntare să aplice standardele respective. Aceasta se realizează prin intermediul actelor de punere în aplicare adoptate în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 25 alineatul (3). Actele respective stabilesc un calendar în limitele căruia sistemele voluntare trebuie să pună în aplicare standardele. Comisia poate abroga deciziile de recunoaștere a unor sisteme voluntare în cazul în care sistemele respective nu pun în aplicare standardele respective în termenul prevăzut.

[...]

(7) În cazul în care un operator economic oferă dovezi sau date obținute în conformitate cu un acord sau un sistem care a făcut obiectul unei decizii adoptate în temeiul alineatului (4), în măsura domeniului de aplicare a deciziei menționate, un stat membru nu solicită furnizorului să prezinte alte dovezi de respectare a criteriilor de durabilitate prevăzute la articolul 17 alineatele (2)-(5) sau informații privind măsurile menționate la alineatul (3) al doilea paragraf al prezentului articol.

[...]”

Directiva 2018/2001

9 Potrivit considerentelor (94), (107)-(110) și (126) ale Directivei 2018/2001:

„(94) Biocombustibilii, biolichidele și combustibilii din biomasă ar trebui să fie întotdeauna produși în mod durabil. Biocombustibilii, biolichidele și combustibilii din biomasă utilizați în vederea respectării obiectivului Uniunii [Europene] prevăzut de prezenta directivă și cei care beneficiază de scheme de sprijin ar trebui, prin urmare, să îndeplinească în mod obligatoriu criteriile de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră. Armonizarea acestor criterii pentru biocombustibili și pentru biolichide este esențială pentru realizarea obiectivelor politicii energetice a Uniunii, astfel cum se prevede la articolul 194 alineatul (1) [TFUE]. O astfel de armonizare garantează funcționarea pieței interne a energiei și, astfel, facilitează, în special în ceea ce privește obligația statelor membre de a nu refuza luarea în considerare, pe baza altor criterii de sustenabilitate, biocombustibili și biolichide obținute în considerare cu prezenta directivă, comerțul între statele membre cu biocombustibili și biolichide care îndeplinesc criteriile de conformitate. Efectele pozitive ale armonizării acestor criterii pentru buna funcționare a pieței interne a energiei și pentru evitarea denaturării concurenței în Uniune nu pot fi compromise. În ceea ce privește combustibilii din biomasă, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea să stabilească criterii suplimentare privind durabilitatea și reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră.

[...]

(107) Pe baza experienței acumulate în aplicarea în practică a criteriilor de durabilitate ale Uniunii, este oportun să se consolideze rolul sistemelor de certificare voluntare de la nivel internațional și național în ceea ce privește verificarea conformității cu criteriile de durabilitate într-un mod armonizat.

- (108) Este în interesul Uniunii să încurajeze elaborarea de scheme internaționale sau naționale voluntare care să stabilească standarde pentru producția de biocombustibili, biolichide și combustibili din biomasă durabili și care să certifice faptul că producția de biocombustibili, de biolichide și de combustibili din biomasă respectă aceste standarde. Din acest motiv, ar trebui să se adopte dispozițiile necesare pentru ca asemenea scheme să fie recunoscute ca furnizând dovezi și date fiabile atunci când respectă standarde adecvate de fiabilitate, transparență și auditare independentă. Pentru a se asigura faptul că respectarea criteriilor de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră este verificată într-un mod robust și armonizat și, în special, pentru a preveni fraudele, Comisia ar trebui împuternicită să adopte norme de punere în aplicare detaliate, inclusiv standarde adecvate de fiabilitate, de transparență și de auditare independentă care să fie aplicate de schemele voluntare.
- (109) Schemele voluntare joacă un rol din ce în ce mai mare în furnizarea de dovezi ale respectării criteriilor de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru biocombustibili, biolichide și combustibili din biomasă. Prin urmare, este oportun ca Comisia să impună schemelor voluntare, inclusiv celor care sunt deja recunoscute de către aceasta, să raporteze în mod regulat cu privire la activitatea lor. Aceste rapoarte ar trebui făcute publice, pentru a spori transparența și pentru a îmbunătăți supravegherea de către Comisie. Mai mult, această raportare ar furniza Comisiei informațiile necesare pentru a raporta cu privire la funcționarea schemelor voluntare în vederea identificării bunelor practici și a prezentării, dacă este cazul, a unei propuneri privind promovarea în continuare a unor astfel de bune practici.
- (110) Pentru a facilita funcționarea pieței interne, dovezile referitoare la criteriile de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru biocombustibili, biolichide și combustibili din biomasă, care au fost produși în conformitate cu o schemă recunoscută de Comisie, ar trebui să fie acceptate în toate statele membre. Statele membre ar trebui să contribuie la asigurarea implementării corecte a principiilor schemelor voluntare, prin supravegherea funcționării organismelor de certificare care sunt acreditate de organismul național de acreditare și prin informarea schemelor voluntare cu privire la observațiile relevante.

[...]

- (126) În vederea modificării sau a completării elementelor neesențiale ale prezentei directive, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 [TFUE] ar trebui delegată Comisiei, în ceea ce privește [...] stabilirea metodologiei de determinare a ponderii biocombustibililor și a biogazului pentru transporturi produși din biomasă care sunt prelucrați împreună cu combustibilii fosili într-un proces comun și a metodologiei de evaluare a reducerilor emisiilor de gaze cu efect de seră generate de combustibilii lichizi și gazoși de origine nebiologică produși din surse regenerabile și utilizați în transporturi, precum și de combustibilii pe bază de carbon reciclat, în vederea asigurării faptului că reducerile emisiilor de gaze cu efect de seră se iau în considerare o singură dată; [...]"

10 Articolul 2 din această directivă, intitulat „Definiții”, prevede la al doilea paragraf:

„De asemenea, se aplică definițiile următoare:

[...]

33. «biocombustibili» înseamnă combustibil lichid pentru transporturi, produs din biomasă;

[...]

- 11 Articolul 25 din directiva menționată, intitulat „Adoptarea pe scară largă a utilizării energiei din surse regenerabile în sectorul transporturilor”, prevede la alineatul (1):

„Pentru a promova utilizarea energiei din surse regenerabile în sectorul transporturilor, fiecare stat membru impune furnizorilor de combustibil obligația de a asigura o pondere a energiei din surse regenerabile în consumul final de energie în sectorul transporturilor de cel puțin 14 % până în 2030 (ponderea minimă), în concordanță cu o traiectorie orientativă stabilită de statul membru și calculată în conformitate cu metodologia prevăzută în prezentul articol și în articolele 26 și 27. [...]

[...]

- 12 Articolul 28 din aceeași directivă, intitulat „Alte dispoziții aplicabile energiei din surse regenerabile în sectorul transporturilor”, prevede la alineatul (5):

„Până la 31 decembrie 2021, Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 35 pentru a completa prezenta directivă prin specificarea metodologiei de stabilire a ponderii biocombustibililor și a biogazului pentru transporturi rezultate din prelucrarea biomasei împreună cu combustibili fosili în cadrul unui proces comun [...]

- 13 Articolul 29 din Directiva 2018/2001, intitulat „Criterii de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru biocombustibili, biolichide și combustibilii din biomasă”, prevede la alineatul (1):

„Energia produsă din biocombustibili, biolichide și combustibili din biomasă este luată în considerare în scopurile menționate la literele (a), (b) și (c) de la prezentul paragraf numai în cazul în care sunt îndeplinite criteriile de durabilitate și criteriile de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră stabilite la alineatele (2)-(7) și la alineatul (10):

- (a) contribuția la obiectivul Uniunii stabilit la articolul 3 alineatul (1) și la ponderile de energie din surse regenerabile ale statelor membre;
- (b) măsurarea respectării obligațiilor referitoare la energia din surse regenerabile, inclusiv a obligației stabilite la articolul 25;
- (c) eligibilitatea privind sprijinul financiar pentru consumul de biocombustibili, biolichide și combustibili din biomasă.

[...]

- 14 Acest articol 29 alineatele (2)-(7) definește criteriile de durabilitate referitoare la producția de biocombustibili, de biolichide și de combustibili din biomasă.

- 15 Articolul 29 alineatul (12) menționat este redactat după cum urmează:

„În scopurile menționate la alineatul (1) primul paragraf literele (a), (b) și (c) din prezentul articol și fără a aduce atingere articolelor 25 și 26, statele membre nu refuză să ia în considerare, din alte motive de durabilitate, biocombustibilii și biolichidele obținute cu respectarea prezentului articol.

Prezentul alineat nu aduce atingere sprijinului public acordat în temeiul schemelor aprobate înainte de 24 decembrie 2018.”

- 16 Potrivit articolului 30 din Directiva 2018/2001, intitulat „Verificarea respectării criteriilor de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră”:

„(1) În cazul în care biocombustibilii, biolichidele și combustibilii din biomasă sau alți combustibili care sunt eligibili pentru a fi luați în considerare la calculul numărătorului menționat la articolul 27 alineatul (1) litera (b) urmează să fie luați în considerare în scopurile menționate la articolele 23 și 25 și la articolul 29 alineatul (1) primul paragraf literele (a), (b) și (c), statele membre impun operatorilor economici să demonstreze că au fost îndeplinite criteriile de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră stabilite la articolul 29 alineatele (2)-(7) și alineatul (10). În acest sens, statele membre impun operatorilor economici să utilizeze un sistem de echilibrare a masei care:

- (a) permite ca loturile de materii prime sau de combustibili cu caracteristici diferite de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră să fie amestecate, de exemplu într-un recipient, într-o instalație de prelucrare sau logistică, într-o infrastructură de transport și de distribuție sau într-un amplasament de acest gen;
- (b) permite ca loturile de materii prime cu conținut energetic diferit să fie amestecate în scopul prelucrării ulterioare cu condiția ca dimensiunea loturilor să fie ajustată în funcție de conținutul lor energetic;
- (c) impune ca informațiile cu privire la caracteristicile de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și la dimensiunea loturilor menționate la litera (a) să rămână asociate amestecului; și
- (d) prevede ca suma tuturor loturilor retrase din amestec să fie descrisă ca având aceleași caracteristici de durabilitate, în aceleași cantități, ca suma tuturor loturilor adăugate la amestec și impune ca acest echilibru să fie atins pe o perioadă adecvată.

Sistemul de echilibrare a masei asigură faptul că fiecare lot este luat în considerare o singură dată la articolul 7 alineatul (1) primul paragraf litera (a), (b) sau (c) în scopul calculării consumului final brut de energie din surse regenerabile și include informații din care să reiasă dacă producerea lotului respectiv a beneficiat de sprijin și, în caz afirmativ, care este tipul schemei de sprijin.

(2) Atunci când un lot este prelucrat, informațiile referitoare la caracteristicile de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră ale lotului se ajustează și se alocă rezultatelor producției în conformitate cu următoarele reguli:

- (a) atunci când prelucrarea unui lot de materii prime duce la obținerea unui singur rezultat al producției care este destinat producerii de biocombustibili, de biolichide sau de combustibili din biomasă, de combustibili lichizi și gazoși de origine nebiologică produși din surse regenerabile și utilizați în transporturi sau de combustibili pe bază de carbon reciclat, dimensiunea lotului și cantitățile aferente ale caracteristicilor de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră sunt ajustate prin aplicarea unui factor de conversie care reprezintă raportul dintre masa rezultatului producției care este destinat unei astfel de produceri și masa de materii prime care intră în proces;

(b) atunci când prelucrarea unui lot de materii prime duce la obținerea mai multor rezultate ale producției care sunt destinate producerii de biocombustibili, de biolichide sau de combustibili din biomasă, de combustibili lichizi și gazoși de origine nebiologică produși din surse regenerabile și utilizați în transporturi sau de combustibili pe bază de carbon reciclat, pentru fiecare rezultat al producției în parte se aplică un factor de conversie separat și se folosește un bilanț masic separat.

(3) Statele membre iau măsuri pentru a se asigura că operatorii economici prezintă informații fiabile cu privire la respectarea pragurilor de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră prevăzute și adoptate în temeiul articolului 25 alineatul (2) și a criteriilor de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră stabilite la articolul 29 alineatele (2)-(7) și alineatul (10) și că operatorii economici pun la dispoziția statelor membre relevante, la cerere, datele care au fost utilizate pentru elaborarea informațiilor. Statele membre solicită operatorilor economici luarea de măsuri în vederea elaborării unui nivel corespunzător de audit independent al informațiilor prezentate de către aceștia și furnizarea de dovezi în acest sens. Pentru respectarea articolului 29 alineatul (6) litera (a) și a articolului 29 alineatul (7) litera (a), se poate recurge la audituri interne sau externe până la primul punct de colectare a biomasei forestiere. Auditul verifică dacă sistemele utilizate de operatorii economici sunt precise, fiabile și protejate împotriva fraudelor, incluzând verificarea în scopul garantării faptului că materialele nu sunt modificate sau eliminate în mod intenționat astfel încât lotul sau o parte a acestuia să poată deveni deșeu sau reziduu. Auditul evaluează frecvența și metodologia prelevării de probe și soliditatea datelor.

[...]

(4) Comisia poate decide ca sistemele internaționale sau naționale voluntare de stabilire a standardelor de producție a biocombustibililor, a biolichidelor sau a combustibililor din biomasă sau a altor combustibili care sunt eligibili pentru a fi luați în considerare la calculul numărătorului menționat la articolul 27 alineatul (1) litera (b) să furnizeze date exacte privind reducerile emisiilor de gaze cu efect de seră în scopurile articolului 25 alineatul (2) și ale articolului 29 alineatul (10), să demonstreze respectarea articolului 27 alineatul (3) și a articolului 28 alineatele (2) și (4) sau să demonstreze că loturile de biocombustibili, de biolichide sau de combustibili din biomasă respectă criteriile de durabilitate stabilite la articolul 29 alineatele (2)-(7). Atunci când demonstrează că criteriile stabilite la articolul 29 alineatele (6) și (7) sunt îndeplinite, operatorii pot decide să furnizeze direct dovezile necesare la nivel de zonă de aprovizionare. Comisia poate recunoaște zonele de protecție a ecosistemelor sau a speciilor rare, amenințate sau pe cale de dispariție, recunoscute prin acorduri internaționale sau incluse pe listele elaborate de organizații interguvernamentale sau de Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii, în sensul articolului 29 alineatul (3) primul paragraf litera (c) punctul (ii).

Comisia poate decide ca aceste sisteme să conțină informații exacte cu privire la măsurile luate pentru protecția solurilor, a apelor și a aerului, pentru readucerea la starea inițială a solurilor degradate, pentru evitarea consumului excesiv de apă în zonele sărace în resurse de apă, precum și pentru certificarea biocombustibililor, a biolichidelor și a combustibililor din biomasă care prezintă riscuri reduse din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor.

[...]

(6) Statele membre pot institui sisteme naționale în cadrul cărora respectarea criteriilor de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră stabilite la articolul 29

alineatele (2)-(7) și alineatul (10) și a pragurilor de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru combustibilii lichizi și gazoși de origine nebiologică produși din surse regenerabile și utilizați în transporturi și pentru combustibilii pe bază de carbon reciclat stabilite la și adoptate în temeiul articolului 25 alineatul (2) și în conformitate cu articolul 28 alineatul (5) este verificată de-a lungul întregului lanț de custodie implicând autoritățile naționale competente.

[...]

(9) În cazul în care un operator economic oferă dovezi sau date obținute în conformitate cu un sistem care a făcut obiectul unei decizii adoptate în temeiul alineatului (4) sau (6) din prezentul articol, în măsura reglementată de decizia menționată, un stat membru nu impune furnizorului să prezinte alte dovezi de respectare a criteriilor de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră stabilite la articolul 29 alineatele (2)-(7) și la articolul 29 alineatul (10).

[...]”

Regulamentul delegat (UE) 2023/1640

- 17 Regulamentul delegat (UE) 2023/1640 al Comisiei din 5 iunie 2023 privind metodologia de stabilire a ponderii biocombustibililor și a biogazului pentru transporturi rezultând din prelucrarea biomasei împreună cu combustibili fosili în cadrul unui proces comun (JO 2023, L 205, p. 1) a fost adoptat în temeiul articolului 28 alineatul (5) din Directiva 2018/2001. Acest regulament delegat prevede la articolul 2, intitulat „Metoda bilanțului masic”:

„(1) În cazul în care se utilizează metoda bilanțului masic, operatorul economic efectuează analiza bilanțului masic complet al masei totale a materiilor prime și a rezultatelor producției. Metoda bilanțului masic asigură faptul că bioconținutul tuturor rezultatelor producției este proporțional cu bioconținutul materiilor prime și că ponderea materialului biogenic identificat cu ajutorul rezultatelor testelor cu radiocarbon ¹⁴C este alocată fiecărui rezultat al producției. Pentru fiecare rezultat al producției se aplică diferiți factori de conversie care corespund cel mai bine bioconținutului măsurat cu ajutorul rezultatelor testelor cu radiocarbon ¹⁴C. Rezultatul producției ia în considerare masa pierdută în efluenții gazoși, în reziduurile lichide din apele uzate industriale și în reziduurile solide. Metoda bilanțului masic include caracterizarea analitică suplimentară a materiilor prime și a produselor, cum ar fi analiza elementară și analiza de orientare pentru debitele masice ale sistemului.

[...]”

Dreptul francez

Codul vamal

- 18 Articolul 266 quindecies din Codul vamal, în versiunea aplicabilă litigiului principal, prevede:

„I. Persoanele obligate la plata impozitului intern pe consum prevăzut la articolul 265 sunt obligate la plata [TIRIB].

[...]

III. [TIRIB] se aplică volumului total al benzinei și, respectiv, al motorinei pentru care a devenit exigibilă în anul calendaristic în cauză.

Cuantumul taxei se calculează separat, pe de o parte, pentru benzină și, pe de altă parte, pentru motorină.

Acest cuantum este egal cu rezultatul înmulțirii dintre baza de calcul definită la primul paragraf al prezentului alineat III și tariful stabilit la alineatul IV, la care se aplică un coeficient egal cu diferența dintre procentul național țintă de încorporare a energiei regenerabile în transporturi, stabilit la același alineat IV, și procentul de energie regenerabilă conținută în produsele incluse în baza de calcul. Dacă procentul de energie regenerabilă este mai mare sau egal cu procentul național țintă de încorporare a energiei regenerabile în transporturi, taxa este nulă.

IV. Tariful taxei și procentele naționale țintă de încorporare a energiei din surse regenerabile în transporturi sunt următoarele:

Anul	2020	Începând cu anul 2021
Tarif ([euro]/hL)	101	104
Procent țintă pentru motorine	8 %	8 %
Procent țintă pentru benzine	8,2 %	8,6 %

V.-A. – Ponderea energiei regenerabile desemnează procentul, evaluat în putere calorifică netă, de energie produsă din surse regenerabile în legătură cu care persoana impozabilă poate justifica faptul că este conținută în carburanții incluși în baza de calcul, ținând seama, dacă este cazul, de regulile de calcul specifice anumitor materii prime prevăzute la literele C și D ale prezentului alineat V și de dispozițiile alineatului VII.

Energia conținută în biocarburanți este regenerabilă atunci când aceștia din urmă îndeplinesc criteriile de durabilitate definite la articolul 17 din [Directiva 2009/28]

A bis – Se ia în considerare numai energia conținută în produsele a căror trasabilitate a fost asigurată de la producerea lor.

Modalitățile de trasabilitate aplicabile fiecărui produs se stabilesc prin decret în funcție de materiile prime din care este obținut și de normele de înregistrare a energiei care sunt aplicate în conformitate cu prezentul alineat V.

[...]"

Decretul nr. 2019-570

- 19 Decretul nr. 2019-570 din 7 iunie 2019 privind taxa de stimulare referitoare la încorporarea biocarburanților (JORF din 9 iunie 2019, textul nr. 13) prevede la articolul 3:

„Elementele prin intermediul cărora persoana obligată la plata taxei de stimulare justifică, pentru aplicarea celui de al doilea paragraf al literei A a alineatului V al articolului 266 quindecies din Codul vamal, faptul că carburanții impozabili conțin energie din surse regenerabile cuprind, pe

lângă, dacă este cazul, documentele de circulație și contabilitatea stocurilor prevăzută la litera b a alineatului II al articolului 158 octies din același cod, referitoare la produsele eligibile și la carburanții impozabili:

1° certificatele de încorporare, emise cu ocazia încorporării, într-un antrepozit fiscal de depozitare a produselor petroliere, a unor produse eligibile într-un combustibil impozabil;

[...]

3° registrele de mărfuri de monitorizare a energiei din surse regenerabile;

4° certificatele de conținut, emise atunci când taxa de stimulare devine exigibilă pentru un carburant impozabil considerat că conține energie din surse regenerabile;

[...]”

20 Articolul 4 punctul III din acest decret prevede:

„III.- Registrele de mărfuri de monitorizare a energiei din surse regenerabile sunt ținute de persoanele care dețin produse eligibile într-un antrepozit fiscal de depozitare, într-un antrepozit fiscal de produse energetice sau într-un antrepozit fiscal de producție, precum și de persoanele care recurg la opțiunea prevăzută la punctul 3° al articolului 5.

În ele se înregistrează:

1° intrările și ieșirile cantităților de produse eligibile deținute ținând seama în special de încorporările, cesiunile, achizițiile și ieșirile constatate prin certificate;

[...]”

21 Articolul 7 din decretul menționat prevede:

„Certificatele și registrele de mărfuri de monitorizare a energiei din surse regenerabile menționează denumirile și cantitățile de produse eligibile constituite din energie regenerabilă, încorporate sau nu în carburanți impozabili, făcând distincție între:

1° produsele care nu sunt fabricate din biomasă;

2° biocarburanți;

3° produsele obținute din materiile prime definite la articolul 266 quindecies alineatul V litera B punctul 2 din Codul vamal;

4° produsele pe bază de ulei de palmier;

5° produsele supuse obligațiilor specifice de trasabilitate prevăzute în titlul III din prezentul decret.

Acestea includ de asemenea informațiile necesare pentru monitorizarea energiei din surse regenerabile prevăzute de administrația vamilor și a taxelor indirecte.”

22 Articolul 8 din același decret are următorul cuprins:

„Emiterea certificatelor și constituirea registrelor de mărfuri de monitorizare a energiei din surse regenerabile sunt constatate printr-o viză a serviciului vamal sau a serviciilor vamale competente.

[...]”

Circulara în litigiu

23 Punctele 109-111, 114 și 115 din circulara în litigiu, care figurează în partea V secțiunea A a capitolului IV din această circulară, intitulată „Luarea în considerare a conținutului real de biocarburanți la înregistrarea în registrele de mărfuri ținute în cadrul TIRIB”, prevăd:

„[109] Volumele de produse eligibile înscrise la intrarea în registrele de mărfuri ținute în cadrul TIRIB trebuie să corespundă volumului recunoscut de serviciile vamale la sosirea produsului [într-un antrepozit fiscal de producție] sau [într-un antrepozit fiscal de depozitare (AFD)]. Este vorba în principiu despre volumele înscrise în documentele de însoțire [document administrativ unic (DAU), document administrativ electronic (DAE), document simplificat de însoțire (DSA) sau document simplificat de însoțire comercială (DSAC)].

În cazul livrărilor de carburanți care conțin biocarburanți recepționați la intrarea [într-un antrepozit fiscal de producție] sau într-un AFD, trebuie să se efectueze o analiză de laborator pe baza unui eșantion prelevat la descărcarea lotului de carburant care să permită aflarea conținutului real de biocarburant al produsului recepționat. Această analiză va trebui efectuată pentru toate tipurile de biocarburanți.

[110] Documentele de însoțire a livrărilor de carburant care conțin biocarburanți trebuie să indice volumul real de produs livrat, precum și volumul real de biocarburant conținut în carburantul livrat. În cazul în care documentele de însoțire a livrărilor de carburant indică un volum de biocarburanți care nu este conform cu analiza fizică realizată de un laborator, doar volumul de biocarburant conținut în mod real în carburantul recepționat determinat în urma analizei fizice efectuate la intrarea produsului în antrepozitul fiscal va putea fi înregistrat la intrarea în registrele de mărfuri. Volumele înscrise la intrarea în registrele de mărfuri trebuie să corespundă de asemenea volumelor de biocarburant acoperite de certificatul de durabilitate întocmit de furnizorul de biocarburant.

[111] Pentru uleiurile vegetale hidrotratate de tip benzină sau de tip motorină, analiza fizică de laborator ¹⁴C trebuie să corespundă volumului înscris în documentele de însoțire +/- 10 %.

[...]

[114] Această analiză va fi obligatorie, prima dată, pentru fiecare recepție de carburant care conține biocarburanți pentru anul 2020 pentru fiecare furnizor și, ulterior, pentru fiecare furnizor nou. În cazul în care analizele fizice indică un volum de biocarburanți în conformitate cu volumul menționat în documentul de însoțire, analizele fizice privind livrările viitoare care provin de la acest furnizor nu vor mai fi obligatorii, ci vor putea fi efectuate, la cererea serviciului vamal de legătură, în mod aleatoriu.

Sunt vizate de această analiză de laborator importurile, introducerile pe piața intracomunitară, precum și livrările naționale de carburant care conțin biocarbuhanți, la recepționarea lor în primul antrepozit fiscal francez.

[115] Această analiză fizică are ca unic scop determinarea volumelor de biocarbuhanți recepționați într-un [antrepozit fiscal de producție] sau într-un AFD în scopul înscrierii acestora la intrările din registrele de materii prime ținute în cadrul TIRIB. Această analiză nu are ca scop determinarea materiei prime din care a fost produs biocarbuhanțul. Materia primă trebuie să fie indicată în documentele care însoțesc livrarea, în special în certificatul de durabilitate. Ea poate fi determinată prin metoda echilibrării masei recunoscută de sistemele voluntare de durabilitate.”

Litigiul principal și întrebările preliminare

- 24 BP France importă în Franța carburanți care conțin HVO fabricați în Spania potrivit procedurii cunoscut sub denumirea de „coprelucrare”. Acest procedeu constă în încorporarea, în rafinărie, anterior etapei de desulfurare, a uleiurilor vegetale în materia fosilă, pentru ca aceste uleiuri vegetale să se transforme în HVO sub efectul hidrogenului. Carburanții produși potrivit acestui proces constituie în esență un amestec de molecule fosile și de molecule de origine biogenică.
- 25 Acești carburanți sunt recepționați în Franța într-un antrepozit fiscal de depozitare înainte de a fi eliberați pentru consum.
- 26 Pentru a promova utilizarea biocarbuhanților în sectorul transporturilor, autoritățile franceze au instituit TIRIB la articolul 266 quindecies din Codul vamal. Această taxă se aplică pe volumul total de benzine și de motorine pe care persoanele impozabile le eliberează pentru consum într-un an calendaristic, la care se aplică un tarif exprimat în euro per hectolitru. Produsul acestei baze de calcul al taxei i se aplică ulterior un coeficient egal cu diferența dintre procentul național țintă de încorporare a energiei din surse regenerabile în transporturi și proporția de energie din surse regenerabile prezentă în volumul total al carburanților în cauză. Rezultă că quantumul TIRIB scade proporțional cu creșterea proporției de biocarbuhanți prezenți în produsele incluse în baza de calcul al acestei taxe, până ajunge la zero în cazul în care proporția este mai mare sau egală cu acest procent național țintă.
- 27 Decretul nr. 2019-570 prevede modalitățile care permit unei persoane obligate la plata taxei menționate să justifice faptul că carburanții impozabili conțin biocarbuhanți. În conformitate cu articolele 3, 4 și 7 din acest decret, deținătorul unor astfel de combustibili în antrepozit fiscal de depozitare sau în antrepozit fiscal de producție ține registre de mărfuri de monitorizare a energiei din surse regenerabile în care sunt înregistrate intrările și ieșirile cantităților de acești combustibili, făcându-se distincție printre altele între biocarbuhanți și produsele care nu sunt fabricate din biomasă.
- 28 La 18 august 2020, ministrul delegat însărcinat cu conturile publice a adoptat circulara în litigiu, care impune ca, la recepționarea în primul antrepozit fiscal de depozitare francez a unor carburanți care conțin biocarbuhanți, precum HVO, să se efectueze o analiză fizică de laborator cu carbon 14 pe un eșantion din acești carburanți (denumită în continuare „analiza fizică cu carbon 14”), pentru a se determina conținutul real de biocarbuhanți din carburanții menționați pentru calcularea TIRIB datorate.

- 29 BP France a sesizat Conseil d'État (Consiliul de Stat, Franța), care este instanța de trimitere, cu o acțiune prin care a solicitat anularea, pentru abuz de putere, a acestei circulare în măsura în care impune, pentru carburanții produși potrivit procedurii de coprelucrare, efectuarea unei astfel de analize fizice cu carbon 14.
- 30 În fața acestei instanțe, BP France arată printre altele că circulara menționată încalcă obiectivele urmărite de articolele 17 și 18 din Directiva 2009/28, precum și de articolele 28-30 din Directiva 2018/2001, întrucât impune unui operator economic să aducă dovezi de conformitate cu alte criterii de durabilitate decât cele prevăzute la aceste articole.
- 31 BP France arată în egală măsură că rafinăria de la care provin carburanții în discuție în litigiul principal participă la un sistem voluntar recunoscut de Comisie ca fiind un regim complet în temeiul articolului 18 alineatul (4) din Directiva 2009/28. În consecință, metoda echilibrării masei, prevăzută la articolul 18 alineatul (1) din această directivă și la articolul 30 din Directiva 2018/2001, care ar fi aplicată în cadrul acestui sistem voluntar, ar fi suficientă pentru a se aprecia, în vederea ținerii registrelor de mărfuri în scopul aplicării TIRIB, cantitatea de molecule denumite „de origine biogenică”, precum HVO, conținută în carburanții recepționați de această societate în primul antrepozit fiscal de depozitare francez.
- 32 Potrivit instanței de trimitere, analiza fizică cu carbon 14 ar fi, în stadiul actual al cunoștințelor științifice, singura metodă care permite măsurarea conținutului real de molecule denumite „de origine biogenică”, precum HVO, din carburanții produși potrivit procedurii de coprelucrare.
- 33 Cu toate acestea, această instanță are îndoieli în trei privințe.
- 34 În primul rând, ea ridică problema obiectului articolelor 17 și 18 din Directiva 2009/28, precum și al articolului 30 din Directiva 2018/2001. Astfel, ea exprimă îndoieli cu privire la aspectul dacă mecanismele de monitorizare prin echilibrarea masei și sistemele naționale sau voluntare pe care aceste articole le prevăd au ca unic obiect să aprecieze și să justifice durabilitatea materiilor prime și a biocarburanților, precum și a amestecurilor lor, iar nu să reglementeze evaluarea ponderii energiei de origine regenerabilă, precum HVO, conținute în carburanții produși potrivit procedurii de coprelucrare și, prin urmare, să armonizeze luarea în considerare a acestei ponderi în scopurile menționate la articolul 17 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(c) din Directiva 2009/28, precum și la articolul 25 și la articolul 29 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(c) din Directiva 2018/2001.
- 35 În cazul unui răspuns negativ, în al doilea rând, instanța menționată ridică problema dacă aceste dispoziții se opun ca un stat membru, pentru a stabili cantitatea de HVO care trebuie reținută la intrarea în registrele de materii pe care operatorii trebuie să le țină în scopul stabilirii TIRIB, să solicite, la recepționarea în primul antrepozit fiscal din acest stat membru a importurilor de carburanți care conțin HVO produși în alt stat membru potrivit procedurii de coprelucrare, efectuarea unei analize fizice cu carbon 14 a conținutului de HVO din acești carburanți, inclusiv în cazul în care fabrica în cadrul căreia au fost produși carburanții menționați a recurs la un sistem de echilibrare a masei certificat de un sistem voluntar recunoscut de Comisie ca fiind un regim complet în temeiul articolului 18 alineatul (4) din Directiva 2009/28.
- 36 În al treilea și ultimul rând, aceeași instanță ridică problema dacă obligația de efectuare a unei analize fizice cu carbon 14 pentru importuri, pentru introducerile pe piața intracomunitară, precum și pentru livrările naționale de carburant care conține biocarburanți la recepționarea lor în primul antrepozit fiscal francez constituie o măsură cu efect echivalent unei restricții

cantitative la import incompatibilă cu articolul 34 TFUE, în condițiile în care, pe de o parte, o atare analiză nu este solicitată pentru carburanții care conțin biocarburanți produși potrivit procedurii de coprelucrare într-o rafinărie situată în Franța și care sunt eliberați pentru consum în acest stat membru direct la ieșirea din fabrică (fără a fi recepționați într-un antrepozit fiscal de depozitare înainte de eliberarea lor pentru consum) și, pe de altă parte, statul membru menționat acceptă, în scopul aplicării taxei în discuție, să evalueze conținutul de biocarburanți din exporturile sau din eliberările pentru consum din alte sectoare decât cel al transporturilor pe baza unei medii a încorporărilor lunare din cadrul unității sau fabricii în cauză.

37 În aceste condiții, Conseil d'État (Consiliul de Stat, Franța) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

- „1) Dispozițiile articolelor 17 și 18 din Directiva [2009/28] și cele ale articolului 30 din Directiva 2018/2001 trebuie interpretate în sensul că mecanismele de monitorizare prin echilibrarea masei și sistemele naționale sau voluntare pe care acestea le prevăd au ca obiect numai aprecierea și justificarea durabilității materiilor prime și a biocarburanților, precum și a amestecurilor dintre acestea, și nu au astfel ca obiect reglementarea monitorizării și a trasabilității, în cadrul produselor finite obținute din coprelucrare, a ponderii de energie regenerabilă conținută în aceste produse și, în consecință, armonizarea luării în considerare a ponderii de energie conținută de astfel de produse în scopurile menționate la articolul 17 alineatul (1) [primul paragraf] literele (a)[-](c) din Directiva 2009/28 și la articolul 25, precum și la articolul 29 alineatul (1) primul paragraf literele (a)[-](c) din Directiva 2018/2001?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea anterioară, aceleași dispoziții se opun ca un stat membru, pentru a stabili cantitatea de HVO care trebuie reținută la intrarea în registrele de mărfuri pe care operatorii trebuie să le țină în vederea stabilirii unei taxe de stimulare la încorporarea de biocarburanți, plătită în acest stat atunci când ponderea energiei regenerabile în carburanții eliberați pentru consum în anul calendaristic este inferioară unui procent național țintă de încorporare a energiei regenerabile în transporturi, să impună, în momentul recepționării în primul antrepozit fiscal național a unor importuri de carburanți care conțin HVO produse într-un alt stat membru în cadrul unui proces de coprelucrare, efectuarea unei analize fizice cu privire la conținutul de HVO al acestor carburanți, inclusiv atunci când fabrica în cadrul căreia au fost produși carburanții respectivi a recurs la un sistem de echilibrare a masei certificat printr-un sistem voluntar recunoscut de Comisie ca fiind un regim complet?
- 3) Dreptul Uniunii, în special prevederile articolului 34 [TFUE], se opune unei măsuri a unui stat membru precum cea descrisă la [punctul 36 din prezenta hotărâre], în condițiile în care, pe de o parte, carburanții care conțin biocarburanți rezultați din coprelucrare în cadrul unei rafinării situate pe teritoriul său nu sunt supuși, atunci când sunt eliberați pentru consum în acest stat membru direct la ieșirea din fabrică, unei asemenea analize fizice și, pe de altă parte, acest stat membru acceptă, pentru a determina la ieșirea din antrepozitul fiscal de producție sau din unitatea fiscală națională conținutul de biocarburanți care poate fi acordat pentru nevoile taxei între certificatele privind conținutul eliberate pentru o perioadă, să evalueze pe baza unei medii lunare de încorporare din cadrul unității sau antrepozitului fiscal de producție conținutul de biocarburanți al exporturilor sau al eliberărilor pentru consum în alte sectoare decât cel al transporturilor?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima și la a doua întrebare

- 38 Cu titlu introductiv, este necesar să se precizeze că, deși, în prima întrebare, instanța de trimitere se referă în mod formal la articolele 17 și 18 din Directiva 2009/28, care privesc criteriile de durabilitate pentru biocarburanți și biolichide și, respectiv, verificarea respectării acestora, și la articolul 30 din Directiva 2018/2001, care privește verificarea respectării criteriilor de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, ea urmărește în mod evident să obțină și interpretarea articolului 29 din această din urmă directivă, care se referă la criteriile de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru biocombustibili, biolichide și combustibili din biomasă.
- 39 Prin urmare, prin intermediul primei întrebări, această instanță solicită în esență să se stabilească dacă articolele 17 și 18 din Directiva 2009/28, precum și articolele 29 și 30 din Directiva 2018/2001 trebuie interpretate în sensul că sistemul de monitorizare prin echilibrarea masei, precum și sistemele voluntare naționale sau internaționale pe care aceste articole le prevăd au ca unic obiect să aprecieze și să justifice durabilitatea materiilor prime și a biocarburanților, precum și a amestecurilor lor, iar nu să reglementeze evaluarea ponderii de energie de origine regenerabilă conținută în carburanții produși potrivit procedurii de coprelucrare.
- 40 În această privință, este necesar să se constate că dispozițiile Directivei 2009/28 și cele ale Directivei 2018/2001 pe care Curtea este chemată să le interpreteze în cadrul prezentei cauze au un obiect și un conținut în esență similare în scopul interpretării pe care Curtea va trebui să o efectueze în această cauză (a se vedea prin analogie Hotărârea din 20 septembrie 2022, VD și SR, C-339/20 și C-397/20, EU:C:2022:703, punctul 64).
- 41 În primul rând, după cum reiese din articolul 17 din Directiva 2009/28 și din articolul 29 din Directiva 2018/2001, citit în lumina considerentului (94) al acesteia din urmă, legiuitorul Uniunii a intenționat să realizeze o armonizare a criteriilor de durabilitate pe care trebuie să le îndeplinească în mod imperativ biocarburanții pentru ca energia produsă din aceștia să poată fi luată în considerare, în cadrul fiecărui stat membru, în cele trei scopuri prevăzute la acest articol 17 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(c) și, respectiv, la acest articol 29 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(c). Aceste scopuri sunt, *primo*, verificarea măsurii în care statele membre își îndeplinesc obiectivele naționale și obiectivul Uniunii stabilite la articolul 3 din Directiva 2009/28 și, respectiv, la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2018/2001, *secundo*, aprecierea respectării obligațiilor lor referitoare la energia regenerabilă, inclusiv, în ceea ce privește Directiva 2018/2001, cea referitoare la ponderea minimă a energiei din surse regenerabile în consumul final de energie în sectorul transporturilor, stabilită la articolul 25 din această din urmă directivă, precum și, *tertio*, eventuala eligibilitate privind sprijinul financiar pentru consumul de biocarburanți și de biolichide (a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 iunie 2017, E.ON Biofor Sverige, C-549/15, EU:C:2017:490, punctul 28).
- 42 Aceste criterii de durabilitate se referă la proveniența materiilor prime organice din care au fost produși biocarburanții sau la condițiile de producție a acestor materii prime. Astfel, de exemplu, biocarburanții care sunt produși din materii prime ce provin de pe terenuri bogate în ce privește biodiversitatea nu pot fi luați în considerare în scopurile prevăzute la articolul 17 alineatul (1) din Directiva 2009/28 sau la articolul 29 alineatul (1) din Directiva 2018/2001.

- 43 Armonizarea realizată la articolul 17 din Directiva 2009/28 și la articolul 29 din Directiva 2018/2001 prezintă, așadar, un caracter foarte specific, în măsura în care se referă numai la biocarburanții definiți – la articolul 2 al doilea paragraf litera (i) din Directiva 2009/28 și, respectiv, la articolul 2 al doilea paragraf punctul 33 din Directiva 2018/2001 – ca fiind orice combustibil sau biocombustibil lichid sau gazos pentru transport produs din biomasă și în măsura în care se limitează să precizeze ce criterii de durabilitate trebuie să îndeplinească asemenea biocarburanți pentru ca energia produsă din aceștia să poată fi luată în considerare de statele membre în cele trei scopuri speciale menționate la acest articol 17 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(c) și la acest articol 29 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(c). În cadrul astfel definit, această armonizare prezintă, în plus, un caracter exhaustiv, întrucât articolul 17 alineatul (8) menționat și articolul 29 alineatul (12) amintit precizează, astfel, că statele membre nu pot, în aceste trei scopuri, să refuze să ia în considerare, din alte motive de durabilitate, biocarburanții care îndeplinesc criteriile de durabilitate prevăzute la aceleași articole 17 și 29 (a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 iunie 2017, E.ON Biofor Sverige, C-549/15, EU:C:2017:490, punctul 32).
- 44 Pe de o parte, articolul 17 din Directiva 2009/28 și articolul 29 din Directiva 2018/2001 urmăresc în acest mod să asigure, în vederea garantării nivelului ridicat de protecție a mediului la care se referă articolul 95 alineatul (3) CE, care a devenit articolul 114 alineatul (3) TFUE, că biocarburanții nu vor putea fi luați în considerare de statele membre, în cele trei scopuri de mediu menționate la acest articol 17 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(c) și la acest articol 29 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(c), decât cu condiția de a respecta criteriile de durabilitate impuse în această privință de legiuitorul Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 iunie 2017, E.ON Biofor Sverige, C-549/15, EU:C:2017:490, punctul 33).
- 45 Pe de altă parte, articolul 17 din Directiva 2009/28 și articolul 29 din Directiva 2018/2001, citit în lumina considerentelor (94) și (110) ale acesteia din urmă, urmăresc să faciliteze comerțul cu biocarburanți durabili între statele membre. O asemenea facilitare se datorează în principal faptului că, după cum s-a subliniat la punctul 43 din prezenta hotărâre, în cazul în care biocarburanții, inclusiv cei care provin din alte state membre, îndeplinesc criteriile de durabilitate prevăzute la aceste articole 17 și 19, alineatul (8) al articolului 17 din Directiva 2009/28 și alineatul (12) al articolului 29 din Directiva 2018/2001 interzic statelor membre să refuze luarea în considerare a acestor biocarburanți durabili, în cele trei scopuri menționate la articolul 17 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(c) și la articolul 29 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(c), „pentru alte motive de durabilitate” decât cele prevăzute la aceleași articole 17 și 29 (a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 iunie 2017, E.ON Biofor Sverige, C-549/15, EU:C:2017:490, punctul 34).
- 46 Deși articolul 17 din Directiva 2009/28 și articolul 29 din Directiva 2018/2001 permit, în această măsură, printre altele facilitarea comerțului cu biocarburanți durabili, nu se poate totuși deduce din ceea ce precedă că aceste articole ar avea ca obiect să reglementeze și evaluarea ponderii de energie de origine regenerabilă conținută în carburanții produși potrivit procedurii de coprelucrare și, în consecință, să armonizeze luarea în considerare a acestei ponderi în cele trei scopuri menționate la acest articol 17 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(c) și la acest articol 29 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(c). Astfel, după cum tocmai s-a arătat, obiectul acestor articole 17 și 29 constă doar în reglementarea, prin armonizarea lor, a criteriilor de durabilitate care trebuie îndeplinite de biocarburanți pentru ca aceștia să poată fi luați în considerare de un stat membru în aceste trei scopuri.

- 47 Din această perspectivă, articolul 18 alineatul (1) prima teză din Directiva 2009/28 și articolul 30 alineatul (1) prima teză din Directiva 2018/2001 se limitează să prevadă că, în cazul în care biocarburanții se iau în considerare pentru cele trei scopuri menționate la articolul 17 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(c) din Directiva 2009/28 și, respectiv, la articolul 29 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(c) din Directiva 2018/2001, statele membre solicită operatorilor economici să demonstreze că au fost îndeplinite criteriile de durabilitate prevăzute la acest articol 17 alineatele (2)-(5) și la acest articol 29 alineatele (2)-(7) (a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 iunie 2017, E.ON Biofor Sverige, C-549/15, EU:C:2017:490, punctul 36).
- 48 În acest scop, din acest articol 18 alineatul (1) a doua teză și din acest articol 30 alineatul (1) a doua teză reiese că statele membre au obligația de a solicita acestor operatori să utilizeze un sistem numit „de echilibrare a masei” care trebuie să corespundă anumitor caracteristici generale, precizate la literele (a)-(c) și, respectiv, (a)-(d) ale acestor dispoziții. În temeiul acestor litere, un asemenea sistem trebuie astfel, *primo*, să permită ca loturile de materii prime sau de biocarburanți cu caracteristici de durabilitate diferite să fie amestecate, *secundo*, să prevadă ca informațiile cu privire la caracteristicile de durabilitate și mărimea acestor loturi să rămână valabile pentru amestec, *tertio*, să permită ca loturile de materii prime cu conținut energetic diferit să fie amestecate în scopul prelucrării ulterioare, cu condiția ca dimensiunea loturilor să fie ajustată în funcție de conținutul lor energetic și, *quarto*, să prevadă ca suma tuturor loturilor retrase din amestec să fie descrisă ca având aceleași caracteristici de durabilitate, în aceleași cantități, ca suma tuturor loturilor adăugate la amestec (a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 iunie 2017, E.ON Biofor Sverige, C-549/15, EU:C:2017:490, punctul 37).
- 49 Or, dispozițiile menționate nu pot fi interpretate în sensul că au ca obiect să reglementeze și evaluarea ponderii energiei de origine regenerabilă conținute în carburanții produși potrivit procedurii de coprelucrare și, în consecință, să armonizeze luarea în considerare a acestei ponderi în scopurile prevăzute la articolul 17 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(c) din Directiva 2009/28 și la articolul 29 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(c) din Directiva 2018/2001.
- 50 Astfel, *primo*, trebuie să se constate că, având în vedere modul lor de redactare, articolul 18 alineatul (1) din Directiva 2009/28 și articolul 30 alineatul (1) din Directiva 2018/2001 au ca unic obiect instituirea unor mecanisme de verificare destinate să garanteze aplicarea corectă a articolului 17 din Directiva 2009/28 și, respectiv, a articolului 29 din Directiva 2018/2001. Prin urmare, informațiile pe care operatorii economici trebuie să le prezinte statelor membre în temeiul acestui articol 18 alineatul (3) al doilea paragraf și al acestui articol 30 alineatul (3) primul paragraf privesc, înainte de toate, respectarea criteriilor de durabilitate prevăzute la acest articol 17 alineatele (2)-(5) și la acest articol 29 alineatele (2)-(7).
- 51 *Secundo*, trebuie amintit de asemenea că sistemele de verificare a acestor criterii de durabilitate impuse, dacă este cazul, operatorilor economici de statele membre, în conformitate cu articolul 18 alineatele (1) și (3) din Directiva 2009/28 și cu articolul 30 alineatele (1) și (3) din Directiva 2018/2001, nu constituie decât una dintre căile care permit să se asigure o asemenea verificare în temeiul acestor directive. Astfel, după cum reiese din acest articol 18 alineatele (4) și (5) și din acest articol 30 alineatele (4) și (6), sisteme naționale sau internaționale, denumite „voluntare”, care pun în aplicare, la rândul lor, printre altele dispoziții referitoare la sistemul echilibrării masei pot fi aprobate de Comisie, articolul 18 alineatul (7) menționat și articolul 30 alineatul (9) amintit prevăzând în această privință că, în cazul în care un operator economic oferă dovezi sau date obținute în conformitate cu un atare sistem, statele membre nu impun acestui operator economic să prezinte alte dovezi de respectare a criteriilor de durabilitate menționate.

- 52 În plus, după cum reiese din considerentele (107), (109) și (110) ale Directivei 2018/2001, pe baza experienței acumulate în aplicarea în practică a aceluiași criterii de durabilitate, legiuitorul Uniunii a intenționat să consolideze, în mod armonizat, rolul sistemelor de certificare voluntare de la nivel național sau internațional nu în evaluarea ponderii energiei de origine regenerabilă conținute în carburanții produși potrivit procedurii de coprelucrare, ci numai în verificarea respectării aceluiași criterii de durabilitate prevăzute la articolul 17 alineatele (2)-(5) din Directiva 2009/28 și la articolul 29 alineatele (2)-(7) din Directiva 2018/2001.
- 53 În sfârșit, reiese din articolul 28 alineatul (5) din Directiva 2018/2001, citit în lumina considerentului (126) al acesteia, că legiuitorul Uniunii a încredințat Comisiei competența de a adopta acte delegate pentru a completa această directivă prin precizarea metodologiei de stabilire a ponderii de biocarburant și de biogaz pentru transport care rezultă din prelucrarea biomasei și a combustibililor fosili în cursul unui și aceluiași proces (așa-numitul proces de „prelucrare simultană”).
- 54 Or, după cum a arătat domnul avocat general la punctele 51-55 din concluzii, împrejurarea că, la 5 iunie 2023, Comisia a adoptat, în aplicarea acestei dispoziții, Regulamentul delegat 2023/1640 confirmă că legiuitorul Uniunii nu a intenționat ca metoda echilibrării masei, prevăzută la articolul 30 alineatul (1) din Directiva 2018/2001, să permită să asigure evaluarea ponderii energiei de origine regenerabilă conținute în carburanții produși potrivit procedurii de coprelucrare și, în consecință, să armonizeze luarea în considerare a acestei ponderi în scopurile menționate la articolul 25 și la articolul 29 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(c) din această directivă.
- 55 Rezultă din ceea ce precedă că, întrucât articolele 17 și 18 din Directiva 2009/28, precum și articolele 29 și 30 din Directiva 2018/2001 nu au ca obiect să reglementeze evaluarea ponderii energiei de origine regenerabilă conținute în carburanții produși potrivit procedurii de coprelucrare, ele nu se pot opune, prin urmare, unei reglementări a unui stat membru care impune efectuarea unei analize fizice cu carbon 14 a conținutului de HVO din acești carburanți, la recepționarea acestora din urmă în primul antrepozit fiscal din acest stat membru, chiar dacă carburanții menționați sunt produși de un operator care a recurs la un sistem voluntar de monitorizare prin echilibrarea masei recunoscut de Comisie ca fiind complet în temeiul articolului 18 alineatul (4) din Directiva 2009/28 și al articolului 30 alineatul (4) din Directiva 2018/2001.
- 56 Având în vedere motivele care precedă, trebuie să se răspundă la prima întrebare că articolele 17 și 18 din Directiva 2009/28, precum și articolele 29 și 30 din Directiva 2018/2001 trebuie interpretate în sensul că sistemul de monitorizare prin echilibrarea masei, precum și sistemele voluntare naționale sau internaționale pe care aceste articole le prevăd au ca obiect să aprecieze și să justifice durabilitatea materiilor prime și a biocarburanților, precum și a amestecurilor lor, iar nu să reglementeze evaluarea ponderii de energie de origine regenerabilă conținută în carburanții produși potrivit procedurii de coprelucrare.
- 57 Având în vedere răspunsul negativ dat la prima întrebare, nu este necesar să se răspundă la a doua întrebare.

Cu privire la cea de a treia întrebare

- 58 Prin intermediul celei de a treia întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 34 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru care impune, în vederea calculării unei taxe de stimulare a încorporării de biocarburanți, efectuarea unei analize fizice cu carbon 14 a conținutului de HVO din carburanții produși potrivit procedurii de coprelucrare, la recepționarea acestora din urmă în primul antrepozit fiscal din acest stat membru, în cazul în care acești carburanți sunt produși într-o fabrică, situată într-un alt stat membru, care a recurs la un sistem de echilibrare a masei certificat de un sistem voluntar recunoscut de Comisie, în temeiul articolului 18 alineatul (4) din Directiva 2009/28 și în temeiul articolului 30 alineatul (4) din Directiva 2018/2001, ca fiind complet și în condițiile în care carburanții produși potrivit acestui procedeu în primul stat membru nu sunt supuși unei astfel de analize atunci când sunt eliberați pentru consum direct la ieșirea din fabrică, iar autoritățile acestui prim stat membru acceptă, pentru a determina, la ieșirea din antrepozit fiscal de producție sau din unitatea fiscală națională, conținutul de biocarburanți care poate fi alocat în scopul acestei taxe, să se evalueze pe baza unei medii de încorporare lunară din cadrul unității sau al fabricii în cauză conținutul de biocarburanți din exporturile sau din eliberările pentru consum din alte sectoare decât cel al transportului.
- 59 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, în cazul în care un domeniu a făcut obiectul unei armonizări exhaustive la nivelul Uniunii, orice măsură națională aferentă acestuia trebuie să fie apreciată în lumina prevederilor acestei măsuri de armonizare, iar nu a prevederilor dreptului primar (Hotărârea din 22 iunie 2017, E.ON Biofor Sverige, C-549/15, EU:C:2017:490, punctul 76, și Hotărârea din 4 octombrie 2018, L.E.G.O., C-242/17, EU:C:2018:804, punctul 52).
- 60 După cum s-a constatat la punctele 46 și 49 din prezenta hotărâre, nici Directiva 2009/28, nici Directiva 2018/2001 nu au armonizat în mod exhaustiv metodele de control care permit să se determine conținutul de HVO din carburanții produși potrivit procedurii de coprelucrare, astfel încât statele membre păstrează o marjă de apreciere în această privință, fiind în același timp obligate să respecte articolul 34 TFUE.
- 61 Acestea fiind precizate, trebuie amintit că, prin interzicerea între statele membre a măsurilor cu efect echivalent unor restricții cantitative la import, articolul 34 TFUE are în vedere orice măsură națională de natură să constituie, în mod direct sau indirect, efectiv sau potențial, un obstacol în calea comerțului în interiorul Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 iulie 1974, Dassonville, 8/74, EU:C:1974:82, punctul 5, precum și Hotărârea din 22 iunie 2017, E.ON Biofor Sverige, C-549/15, EU:C:2017:490, punctul 44 și jurisprudența citată).
- 62 În această privință, este necesar să se constate că o cerință de efectuare a unei analize fizice cu carbon 14 a conținutului de HVO din carburanții produși potrivit procedurii de coprelucrare, precum cea care rezultă din articolul 266 quindecies din Codul vamal coroborat cu articolul 3 din Decretul nr. 2019-570 și cu circulara în litigiu, poate împiedica în mod direct și efectiv importurile în Franța de biocarburanți produși potrivit acestui procedeu care provin din alte state membre.
- 63 Astfel, după cum reiese în special din cuprinsul punctului 114 din circulara în litigiu, această cerință se aplică numai importurilor, introducerilor pe piața intracomunitară și livrărilor naționale de carburant care conțin biocarburant la recepționarea lor în primul antrepozit fiscal francez, iar nu, astfel cum subliniază instanța de trimitere, biocarburanților fabricați potrivit procedurii de coprelucrare într-o rafinărie situată în Franța și care sunt eliberați pentru consum direct în acest stat membru fără a fi recepționați într-un antrepozit fiscal de depozitare.

- 64 Cerința menționată poate face mai dificil accesul pe piața franceză pentru carburanții produși potrivit acestui procedeu care provin din alte state membre decât Franța, astfel cum a admis de altfel guvernul francez în ședință, din moment ce expune acești carburanți unor costuri care fac mai scump importul lor în acest stat membru și la care nu sunt expuse produsele comparabile fabricate în statul membru menționat care nu sunt recepționate într-un antrepozit fiscal de depozitare și care sunt eliberate pentru consum în mod direct în același stat membru.
- 65 Potrivit unei jurisprudențe constante, o măsură națională care constituie o măsură cu efect echivalent unor restricții cantitative poate fi justificată de unul dintre motivele de interes general enumerate la articolul 36 TFUE sau de cerințe imperative. Și într-un caz, și în celălalt, măsura națională respectivă trebuie, conform principiului proporționalității, să fie de natură să asigure realizarea obiectivului urmărit și să nu depășească ceea ce este necesar pentru ca acesta să fie atins (Hotărârea din 4 octombrie 2018, L.E.G.O., C-242/17, EU:C:2018:804, punctul 63 și jurisprudența citată).
- 66 În această privință, din decizia de trimitere reiese că cerința de efectuare a unei analize fizice cu carbon 14 a carburanților produși potrivit procedurii de coprelucrare permite calcularea bazei de evaluare a TIRIB și contribuie în acest mod la promovarea încorporării biocarburanților, precum și, prin aceasta, a utilizării energiei din surse regenerabile, ceea ce este, în principiu, util pentru protecția mediului. În acest sens, cerința menționată este destinată, în linia obiectivelor stabilite la articolul 3 alineatul (4) din Directiva 2009/28, precum și, respectiv, la articolele 3 și 25 din Directiva 2018/2001, să asigure punerea în aplicare concretă a reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră, care figurează printre principalele cauze ale schimbărilor climatice pe care Uniunea și statele sale membre s-au angajat să le combată (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 octombrie 2018, L.E.G.O., C-242/17, EU:C:2018:804, punctul 64 și jurisprudența citată).
- 67 De asemenea, în măsura în care cerința menționată urmărește, în conformitate cu punctele 109, 110, 114 și 115 din circulara în litigiu, să determine volumele reale de biocarburanți conținuți într-un carburant produs potrivit procedurii de coprelucrare la recepționarea lor într-un antrepozit fiscal de depozitare, pentru a calcula baza de evaluare a TIRIB, trebuie să se considere, așa cum a observat guvernul francez în ședință, că aceeași cerință contribuie la prevenirea riscului de fraudă în lanțul de producție a unor asemenea carburanți. Astfel, după cum a subliniat instanța de trimitere, un asemenea control permite să se afle cu certitudine care este conținutul real de HVO prezent într-un lot de carburant produs potrivit acestui procedeu și, prin urmare, să se calculeze exact TIRIB.
- 68 Or, potrivit unei jurisprudențe constante, obiectivele de protecție a mediului și de combatere a fraudei pot justifica măsuri naționale susceptibile să constituie un obstacol în calea comerțului în cadrul Uniunii, cu condiția ca aceste măsuri să fie proporționale cu obiectivul urmărit (Hotărârea din 4 octombrie 2018, L.E.G.O., C-242/17, EU:C:2018:804, punctul 67 și jurisprudența citată).
- 69 Prin urmare, trebuie să se verifice dacă o reglementare națională precum cea în discuție în litigiul principal răspunde cerințelor care rezultă din principiul proporționalității, cu alte cuvinte dacă este de natură să atingă obiectivul legitim pe care îl urmărește și dacă este necesară pentru aceasta (Hotărârea din 4 octombrie 2018, L.E.G.O., C-242/17, EU:C:2018:804, punctul 68 și jurisprudența citată).

- 70 În ceea ce privește aptitudinea analizei fizice cu carbon 14 vizată de circulara în litigiu de a atinge aceste obiective, trebuie arătat că, potrivit instanței de trimitere, nu există, în stadiul actual al cunoștințelor științifice, alte metode de control care să permită stabilirea conținutului real de molecule denumite „de origine biogenică”, precum HVO, din carburanții produși potrivit procedurii de coprelucrare.
- 71 În această privință, trebuie să se observe că Regulamentul delegat 2023/1640 prevede, la articolul 2, că analiza fizică cu carbon 14 constituie, dacă nu metoda unică de determinare a conținutului biogenic al unui carburant produs prin procedurii de coprelucrare, cel puțin metoda de verificare suplimentară în cazul în care operatorul economic în cauză utilizează alte metode.
- 72 Rezultă, așadar, că cerința de efectuare a acestei analize este aptă să atingă obiectivele identificate la punctele 66 și 67 din prezenta hotărâre.
- 73 Cu toate acestea, mai trebuie amintit că o măsură restrictivă poate fi considerată de natură să asigure realizarea obiectivului urmărit doar în cazul în care răspunde cu adevărat preocupării de atingere a acestuia în mod coerent și sistematic (Hotărârea din 23 decembrie 2015, Scotch Whisky Association și alții, C-333/14, EU:C:2015:845, punctul 37, precum și jurisprudența citată).
- 74 Or, din decizia de trimitere reiese că cerința de efectuare a unei analize fizice cu carbon 14 se înscrie într-o politică mai generală care urmărește promovarea utilizării energiei din surse regenerabile. Cu toate acestea, având în vedere informațiile furnizate de instanța de trimitere, reiese că recurgerea la această analiză nu este necesară, pe de o parte, în ceea ce privește biocarburanții produși potrivit procedurii de coprelucrare în cadrul unei rafinării situate pe teritoriul francez care sunt eliberați pentru consum în acest stat membru direct la ieșirea din fabrică, fără a fi recepționați într-un antrepozit fiscal, și, pe de altă parte, atunci când este vorba despre evaluarea conținutului de biocarburanți din exporturile sau din eliberările pentru consum din alte sectoare decât transportul, pe baza unei medii lunare de încorporare a biocarburanților în unitatea sau în fabrica în cauză.
- 75 În aceste condiții, așa cum a arătat avocatul general la punctele 100 și 102 din concluzii și sub rezerva verificărilor care trebuie efectuate de instanța de trimitere, o asemenea cerință nu este de natură să garanteze realizarea obiectivelor urmărite, întrucât nu răspunde cu adevărat preocupării de a le atinge în mod coerent și sistematic.
- 76 În măsura în care, atât în observațiile scrise, cât și în ședință, guvernul francez a susținut că dreptul francez nu prevede în realitate o diferență de tratament a biocarburanților în funcție de proveniența lor, trebuie amintit că Curtea trebuie să ia în considerare, în cadrul repartizării competențelor între instanțele Uniunii și instanțele naționale, contextul de fapt și normativ în care se încadrează întrebările preliminare, așa cum este definit în decizia de trimitere. Astfel, examinarea unei trimiteri preliminare nu poate fi realizată în raport cu interpretarea dreptului național invocată de guvernul unui stat membru [Hotărârea din 15 aprilie 2021, État belge (Elemente ulterioare deciziei de transfer), C-194/19, EU:C:2021:270, punctul 26 și jurisprudența citată].
- 77 Având în vedere motivele care precedă, trebuie să se răspundă la a treia întrebare că articolul 34 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru care impune, în vederea calculării unei taxe de stimulare a încorporării de biocarburanți, efectuarea unei analize fizice cu carbon 14 a conținutului de biocarburanți (HVO) din carburanții produși potrivit procedurii de coprelucrare, la recepționarea acestora din urmă în primul antrepozit

fiscal din acest stat membru, în cazul în care acești carburanți sunt produși într-o fabrică, situată într-un alt stat membru, care a recurs la un sistem voluntar de monitorizare prin echilibrarea masei recunoscut de Comisie, în temeiul articolului 18 alineatul (4) din Directiva 2009/28 și în temeiul articolului 30 alineatul (4) din Directiva 2018/2001, ca fiind complet și în condițiile în care carburanții produși potrivit acestui procedeu în primul stat membru nu sunt supuși unei astfel de analize atunci când sunt eliberați pentru consum direct la ieșirea din fabrică, iar autoritățile acestui prim stat membru acceptă, pentru a determina, la ieșirea din antrepozitul fiscal de producție sau din unitatea fiscală națională, conținutul de biocarburanți care poate fi alocat în scopul acestei taxe, să se evalueze pe baza unei medii de încorporare lunară din cadrul unității sau al fabricii în cauză conținutul de biocarburanți din exporturile sau din eliberările pentru consum din alte sectoare decât cel al transportului.

Cu privire la cheltuielile de judecată

78 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declară:

1) Articolele 17 și 18 din Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2015/1513 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015, precum și articolele 29 și 30 din Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile

trebuie interpretate în sensul că

sistemul de monitorizare prin echilibrarea masei, precum și sistemele voluntare naționale sau internaționale pe care aceste articole le prevăd au ca obiect să aprecieze și să justifice durabilitatea materiilor prime și a biocarburanților, precum și a amestecurilor lor, iar nu să reglementeze evaluarea ponderii de energie de origine regenerabilă conținută în carburanții produși potrivit procedurii de coprelucrare.

2) Articolul 34 TFUE

trebuie interpretat în sensul că

se opune unei reglementări a unui stat membru care impune, în vederea calculării unei taxe de stimulare a încorporării de biocarburanți, efectuarea unei analize fizice cu carbon 14 a conținutului de biocarburanți (HVO) din carburanții produși potrivit procedurii de coprelucrare, la recepționarea acestora din urmă în primul antrepozit fiscal din acest stat membru, în cazul în care acești carburanți sunt produși într-o fabrică, situată într-un alt stat membru, care a recurs la un sistem voluntar de monitorizare prin echilibrarea masei recunoscut de Comisia Europeană, în temeiul articolului 18 alineatul (4) din Directiva 2009/28 și în temeiul articolului 30

alineatul (4) din Directiva 2018/2001, ca fiind complet și în condițiile în care carburanții produși potrivit acestui procedeu în primul stat membru nu sunt supuși unei astfel de analize atunci când sunt eliberați pentru consum direct la ieșirea din fabrică, iar autoritățile acestui prim stat membru acceptă, pentru a determina, la ieșirea din antrepozitul fiscal de producție sau din unitatea fiscală națională, conținutul de biocarburanți care poate fi alocat în scopul acestei taxe, să se evalueze pe baza unei medii de încorporare lunară din cadrul unității sau al fabricii în cauză conținutul de biocarburanți din exporturile sau din eliberările pentru consum din alte sectoare decât cel al transportului.

Semnături